

บางความรู้สึก ไม่ต้องเก็บมาใส่ใจ แคว้งไว้ข้าง ๆ ก็พอ

คิมอีนา เขียน วิทิตา จันทรพันธ์ แปล

나를
숨
쉬
게
하
는
보
통
의
언
어
들

หากเราเข้าใจทุกความรู้สึก เราจะเข้าใจตัวเองและคนอื่นมากขึ้น
เมื่อนั้นเราย่อมเลือกได้ว่าจะเก็บความรู้สึกไหนไว้
และจะปล่อยความรู้สึกไหนไป

springbooks

บางความรู้สึก
ไม่ต้องเก็บมาใส่ใจ แค่ว่างไว้ข้างๆ ก็พอ

나를 숨 쉬게 하는
보통의 언어들

คิมอีนา

เขียน

วิทียา จันทรพันธ์

แปล

การอ่านคือรากฐานที่สำคัญ

บางความรู้สึกไม่ต้องเก็บมาใส่ใจ แคว้งไว้ข้างๆ ก็พอ
나를 숨 쉬게 하는 보통의 언어들

springbooks

ไนเคอร์บริษัทยามรินทร์ คอร์ปอเรชั่นส์ จำกัด (มหาชน)
378 ถนนชัยพฤกษ์ (บรมราชชนนี) เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170
โทรศัพท์ 0-2422-9999 ต่อ 4964, 4969 E-mail: info@amarin.co.th
www.amarinbooks.com   @amarinbooks   Springbook

나를 숨 쉬게 하는 보통의 언어들
COMMON LANGUAGE THAT MAKES ME BREATHE

By Kim Eana
Copyright © 2020 Kim Eana
All rights reserved.
Thai language copyright © 2024 Amarin Corporations Public Company Limited
Thai language edition arranged with Wisdom House, Inc.
through EYA (Eric Yang Agency)

สื่อดิจิทัลนี้ให้บริการดาวน์โหลดสำหรับผู้ใช้บริการตามเงื่อนไขที่กำหนดเท่านั้น
การทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่ ไม่มีวิธีใดเกินนอกเหนือจากเงื่อนไขที่กำหนด
ถือเป็นความผิดอาญาตาม พรบ.ลิขสิทธิ์ และ พรบ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ 978-616-18-6718-8

เจ้าของ ผู้พิมพ์/ผู้โฆษณา บริษัทยามรินทร์ คอร์ปอเรชั่นส์ จำกัด (มหาชน)
กรรมการผู้อำนวยการใหญ่ ศิริ บุญพิทักษ์ภาค • กรรมการผู้จัดการ อุษณีย์ วิรัตน์พันธ์
รองกรรมการผู้จัดการ ศศกร วัฒนาสุทธิวงศ์ • ที่ปรึกษา อองอาจ จิระอร
บรรณาธิการบริหาร พรชนก บัวสุข • บรรณาธิการ อัญชลี ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา
ผู้จัดการฝ่ายการผลิต อมรลภิกษณ์ เขยกลิน • ศิลปกรรมปกและออกแบบรูปเล่ม สุทธิดา กี่กสูงเนิน, จิรณีย์ คำจันทร์
พิสูจน์อักษร ณัฐภรณ์ รัตนสถิตกุล • รองผู้อำนวยการฝ่ายการตลาดและสื่อสารแบรนด์ กุลพัฒน์ บัวละออ
ฝ่ายการตลาด ชนมะน วิงทิพย์, ชลิตา ขำเสียงหวาน, บุรีสกร มณีกุลพันธ์

คำนิยม

คนที่ติดป้ายชื่อทางอารมณ์ด้วยคำศัพท์ซึ่งรวบรวมมาอย่างประณีต คนที่ร้องเพลงเปี่ยมไปด้วยอารมณ์จากประโยคซึ่งเชื่อมร้อยคำศัพท์เหล่านั้นไว้ เราจะรับรู้ได้ถึงภาพวิจิตรทัศน์ เสียงกระซิบกระซาบ กลิ่นหอม รสชาติขม และความอบอุ่น ผ่านบทความของคุณคิมอีนาได้ ผมจึงรู้สึกใจเต้นตึกตักที่ได้พบกับเธอผ่านหนังสือเล่มหนึ่ง ไม่ใช่แค่ในเนื้อเพลงที่น่าทึ่งกว่า ไม่ลิ ใจล้น ตัวล้น ตื่นเต้นไปหมด

ยูฮียอล (นักแต่งเพลง)

มีช่วงเวลาที่ผมเคืองแค้นอยู่บนเกาะซึ่งไม่ต้องการภาษา
ตอนนั้นผมได้พบกับคิมอีนาโดยใช้ดนตรีเป็นข้ออ้าง และเริ่มพูดคุยกันถึงเรื่องเนื้อเพลง เธอสอนให้ผมเห็นตัวเองบนเกาะนั้น
รวมทั้งโลกอันห่างไกลจากเกาะว่างดงามเพียงใด ผมหวังว่า
ภาษาของเธอที่ช่วยเปิดโลกกว้างใหญ่และเท่กว่าที่ผมเคยฝันไว้
จะสัมผัสหัวใจของคุณเช่นกัน

พัชโยชิน (นักร้อง)

คำในบทเพลงต่างจากบทกวี การเขียนเพลงด้วยคำศัพท์
ที่ผู้คนไม่คุ้นชินจะทำให้ฟังยาก หรือถ้าจะเขียนด้วยคำศัพท์
สวยหรูเกินไปก็ไม่ได้อีก และตอนฟังจะต้องติดหูทันที จึงต้อง
นำคำทั่วไปในชีวิตประจำวันมาใช้เป็นวัตถุดิบ หากเนื้อเพลง
ถ่ายทอดปรัชญาและเอกลักษณ์ของนักเขียนเพลงในระดับ
ที่ลึกซึ้งมาก คนฟังก็อาจรู้สึกงงจน เข้าไม่ถึง กลายเป็น
แนวเพลงแปลกประหลาด แต่ถึงอย่างนั้นเนื้อหาของเพลง
บางเพลงกลับช่วยมอบพลังให้แกกันในรูปแบบที่อธิบายไม่ได้
มีวันหนึ่งฉันบังเอิญได้ฟังเพลงที่กำลังเปิดอยู่ แล้ววู่ว น้ำตาก็
พรูออกมา ถึงเวลาจะผ่านไปนานมากแล้วก็ยังรู้สึกชอบ
อยู่ดี พลังนั้นมาจากที่ไหนกันนะ พอได้อ่านหนังสือเล่มนี้
ในที่สุดฉันก็ตระหนักถึงพลังของคำทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นคำว่า
'ความต่างของเวลา' ที่ทำให้เห็นความเอียงเอียงของความสัมพันธ์
ความหมายลึกๆ ของคำว่า 'ไม่เข้าใจ' พยางค์ที่ละเอียดและ

ซับซ้อนของคำว่า ‘ระยิบระยับ’ รวมถึงการชี้ให้เห็นทั้งความ
เหมือนและความแตกต่างกันของคำว่า ‘ความโกรธแค้น’ กับ
‘ความกลัว’ อย่างละเอียดละไม ตอนนี้เข้าใจแล้วว่า ทำไม
คำศัพท์ในบทเพลงที่คุณคิมอีนาเขียนถึงปลอบประโลมหัวใจ
ของผู้คนได้ ที่สุดแล้ววิธีการใช้และเล่นคำล้วนสอดคล้องกับ
การดำเนินชีวิตของพวกเขาด้วย ฉันปิดหนังสือพร้อมความ
รู้สึกขอบคุณผู้เขียนที่ตรงไปตรงมาและละเอียดอ่อนคนนี้จากใจจริง

คิมฮานา (นักเขียนความเรียง)

คำนำ สำนักพิมพ์

มีเพลงที่ฟังแล้วจะนึกถึงความทรงจำหรือความรู้สึกอะไรบางอย่างไหม ไม่ว่าจะเป็เพลงที่เราฟังเข้าใจ หรือเพลงต่างประเทศที่ก็ฟังไม่เข้าใจหรอก แต่ทุกครั้งที่ฟังเพลงเหล่านี้ก็จะมีความรู้สึกบางอย่างที่พิเศษไปกว่าเพลงอื่นๆ

สำหรับหนังสือเล่มนี้ หากใครที่เติบโตมากับเพลงของไอดอลเจเนอเรชัน 2 (หรือปลายๆ เจเนอเรชัน 1) เชื่อว่าระหว่างที่อ่านจะต้องมีความรู้สึกหรือความทรงจำบางอย่างวนกลับมาแน่นอน เพราะผู้เขียนคิมอีนา คือนักแต่งเพลงผู้อยู่เบื้องหลังเพลงที่มีชื่อเสียงมากมายในช่วงเวลานั้น

แม้ว่านักเขียนคนอื่นาจะไม่อาจแต่งเพลงหรือเขียนหนังสือที่ตรงเข้าไปในความรู้สึกของคนบนโลกได้ แต่เชื่อว่าถ้อยคำที่เสนออบอุ่นของเธอ ไม่ว่าจะผ่านบทเพลงหรือตัวอักษรในหนังสือ ก็พร้อมที่จะโอบกอดและจูงมือผู้คนที่กำลังรู้สึกอ้างว้างหรือหลงทาง

หากจะเปรียบหนังสือเล่มนี้ให้เข้าใจง่าย ก็คงคล้ายจะเป็น 'พจนานุกรมของความรู้สึก' ละมั้ง เพราะระหว่างที่อ่านเชื่อว่าทุกคนจะได้แง่มลื่นซึกของบรรดาความรู้สึกที่เราเก็บไว้ แล้วหยิบออกมาสำรวจตรวจตรา หรือพิจารณาอีกครั้งว่า ความรู้สึกเหล่านี้ที่เราเผลอเก็บไว้ มีความหมายว่าอะไร หรือต้องการจะบอกอะไรกับเรา

หลังจากอ่านหนังสือเล่มนี้ไปจนถึงหน้าสุดท้าย หวังว่าทุกคนจะค้นพบความหมายของความรู้สึกในหัวใจตัวเองและคนรอบตัว รวมทั้งเข้าใจว่า ทำไมเพลงของนักเขียนคนอื่นาถึงอยู่ในหัวใจของคนฟังได้มากมาย

คำนำ
ผู้เขียน

การเฝ้ามองภาษาทั้งหมดของคุณ และโลกทั้งใบที่มีแค่คุณ

ในภาพยนตร์เรื่อง *Arrival* ภาษาของมนุษย์ต่างดาวถือเป็นภาษาระดับสูงกว่ามนุษย์ จัดอยู่ในรูปแบบใกล้เคียงกับคลื่น สิ่งที่พวกเขาส่งมาหามนุษย์คือภาษาของตัวเอง ไม่ดีเรียกว่าการสื่อสารน่าจะเหมาะสมกว่า ข้อความนี้สะท้อนมาสู่ตัวฉันอย่างลึกซึ้งเช่นเคย หากมนุษย์เราถ่ายทอดอารมณ์ออกไปได้ทั้งหมด การใช้แค่ตัวอักษรที่มีก็อาจถ่ายทอดได้ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ และอาจเป็นไปได้เลยด้วยซ้ำ เนื่องจากภาษาที่เราใช้ แม้จะดูเหมือนกัน แต่ใจความลึกๆ แตกต่างกันในระดับยิบย่อย

ไม่ว่าสมัยที่พวกเรายังไม่มีภาษาใช้ อารมณ์ที่เรารู้สึก อาจจะประณีตน้อยกว่าตอนนี้ อารมณ์ของมนุษย์สมัยนั้น อาจไม่ได้มีลักษณะในเชิงปัจเจกชนมากนัก โดยมากพวกเรา อาจคิดว่ามนุษย์ถ่ายทอดอารมณ์ผ่านการแสดงออก แต่ แท้จริงแล้วพวกเราสื่อสารโดยเลือกใช้ภาษาที่คิดว่าใกล้เคียง กับอารมณ์ซึ่งตนเองกำลังรู้สึกมากที่สุดเท่านั้น เปรียบเทียบ ง่าย ๆ ก็คือ ก่อนเราจะเข้าใจสูตรเลขได้ ก็จำเป็นต้องท่อง สูตรคูณให้จำขึ้นใจเสียก่อน พวกเราสนทนาและคิดใคร่ครวญ ผ่านภาษาที่มีแบบแผน แม้กระทั่งยามคิดอะไรเพียงลำพัง ก็ยัง ถูกคุมขังอยู่ภายในภาษาซึ่งเรากำหนดขึ้นเองอย่างเลื่องไม่ได้ เรามองโลก เข้าใจใครสักคน รวมทั้งถ่ายทอดความรู้สึกของ ตัวเองผ่านภาษา แต่กลับละเลยการพิจารณาภาษาอย่างลุ่มลึก ทั้งที่บทสนทนาซึ่งหัวใจถ่ายทอดออกมามีค่าถึงเพียงนั้น

เพราะภาษาของมนุษย์อยู่ในรูปแบบของตัวอักษรไม่ใช่ คลื่น ดังนั้นต่อให้พูดคำคำเดียวกัน ก็อาจถ่ายทอดอารมณ์ คนละแบบ และอาจถูกเข้าใจผิดได้ ซึ่งภาษาไม่ได้ถูกใช้กับ คนอื่นเท่านั้น แต่ยังใช้กับตัวเองด้วย เวลาที่เราติดคำพูดไหน ใช้คำใดในสถานการณ์หนึ่งบ่อย ๆ มักสะท้อนให้เห็นว่าชีวิต ของเรากำลังเป็นแบบใด หากอารมณ์ถูกเก็บและถ่ายทอด อยู่ในกรอบที่ชื่อว่าภาษา ฉันก็อยากแบ่งปันเรื่องราวเกี่ยวกับ กรอบนี้มากกว่าพูดคุยถึงเรื่อง 'ประเด็นเนื้อหา' ฉันอยากเสนอ แก่มุมของการเป็นเจ้าของกรอบนี้ร่วมกัน ทำให้เราเข้าใจตัวเอง ได้อย่างถ่องแท้ รวมถึงดูแลกันและกันได้

ฉันหวังว่าหนังสือเล่มนี้จะช่วยเป็นสะพานแข็งแรง
เชื่อมบทสนทนาระหว่างตัวคุณกับคนสำคัญขึ้นได้อีกนิด และ
ในส่วนเรดิโอเรคคอร์ด *Kim Eana's Night Letter* ได้มี
บทความของนักเขียนอีแซ็ดยอลล์ ผู้รับผิดชอบบทความช่วง
เปิดรายการอยู่ด้วยจำนวนหนึ่ง สุดท้ายนี้ขอขอบคุณทุกท่าน
จากใจจริง

คิมอีนา

ภาษาในความสัมพันธ์

“ถ้าอยากให้ตรงกับความรัก
ก็ต้องทำให้ตรงจังหวะ”

ชอบ รัก	ลักษณะอารมณ์ของเราที่มีต่ออีกฝ่าย • 4
ความผิดหวัง	พวกเราทุกคนเป็นมนุษย์ที่ไม่สมบูรณ์แบบ • 7
การรับความเกลียดชัง	รับความเกลียดชังแค่พอประมาณ แต่รับความรักให้เต็มที่ • 11
ขี้ดเส้น	#คนที่ดีต่อความรัก
การปรับตัวต่อความต่าง	ระยะห่างระหว่างฉันกับเขา • 17
ของเวลา	โลกของหัวใจแต่ละคนแตกต่างกัน • 20
การขอโทษ	เวลาที่จำเป็นต้องรอคอย • 22
รอยร้าวของคู่รัก	ไซเรนความสงสัยซึ่งถูกสร้างขึ้น โดยความทรงจำที่ผ่านไป • 25
อารมณ์ร่วม	ความรู้สึกที่ส่งผ่านมาจากรายละเอียด • 32
ไม่ชอบ	มีคนที่ฉันไม่ชอบอยู่ด้วย • 35

ไม่เข้าใจ

มองเห็นความในใจ

การพูดลับหลัง

ขอโทษ

คำนิทา

ด้อยค่า

บาดแผล

การห่อ

มีความละเอียดใจ

แซบบอล คับจิล แอ-กโย

มีค่า

คำพูดแฝงการนิทา • 38

ภาษาเฉพาะของผู้ใหญ่

ที่ผ่านประสบการณ์ชีวิตมาแล้วเท่านั้น • 40

จำเป็นต้องมีกฎในเรื่องที่นำอารมณ์เสีย • 42

ไม่ใช่สิ่งที่ดึงออกมาได้แต่ต้องปลุกฝัง • 45

คนมากมายที่อ่อนโยนมักพูดน้อย • 48

ถ้าจนจะอย่างไร • 51

ถ้าเห็นความเจ็บปวดระหว่างกันได้ • 53

การบรรจุหัวใจของผู้ให้ • 55

สิ่งที่ฉันอยากรักษาไว้มากที่สุด • 60

คำศัพท์ที่คุ้นเคยกันดีเฉพาะแค่คนเกาหลี • 62

พวกเราใกล้ชิดกับการจากลาอยู่ทุกวัน • 66

#ถ้ายังคงรู้สึกลำบากใจ

เพราะการเลิกราที่แสนเจ็บปวด

ภาษาของอารมณ์

“อยากดออารมณ์ไว้ แต่ให้วางไว้ข้างๆ
อย่างเป็นธรรมชาติ”

อาย	จุดร่วมของผู้คนที่ยังคงรักษาเสน่ห์ไว้ได้ • 76
ระยิบระยับ	คำที่เผยความทรงจำอันแตกต่างของแต่ละคน • 78
ความเศร้า ความสะเทือนใจ	เจ็บปวด ทรมาน เหงา • 81
ความทุกข์โศก	
ฝัง พัก	#คำพูดที่อ้อมงออย่าละเลยหัวใจตัวเอง
ด้านบน ด้านล่าง	การตัดสินใจที่ไม่อาจทำอะไรได้อีก • 88
อึกทึบครึกโครม	อารมณ์นั้นของวันนี้มาจากที่ไหนกัน • 90
	ความรู้สึกเฉพาะของคนที่ถูกเปรียบเทียบ
	กับผู้คนรอบข้าง • 94
เดี๋ยวเดียว	เวลาที่เรารู้สึกกับตัวเองได้อย่างเต็มที่ • 98
ความซ้ำซากจำเจ	ถ้าค้นพบต้นเหตุของความรักได้ • 100
จึกจี้	ความรู้สึกมีความสุขแปลกๆ ที่ต่อให้รู้ก็ไมรู้ • 103
ความจำ ความทรงจำ	คืนวันที่ผ่านไปถูกเขียนไว้อย่างแตกต่าง • 105

ภาษาแห่งความรู้สึกเคารพในตัวเอง

“เวลาที่รู้สึกอ่อนแอ ควรหยุดพักสักครู่”

วุฒิภาวะ	เด็กแก่แดดเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ใจเด็ก • 112
ความฝัน	#การมีอายุเพิ่มขึ้น ต่อให้เป็นสิ่งที่ไม่เป็นจริง ก็มีความสุขกับสิ่งนั้นได้แบบพอดีๆ • 120 สิ่งนั้นหมายถึงคุณพิเศษกว่า • 126
เกินปกติ	หากอยากช่วยตัวเราที่ตกอยู่ในภาวะกังวลใจ • 132
การหายใจ	#คนที่ไม่นับเอียงไปฝั่งใดฝั่งหนึ่ง
ดูดัน ชอบแสดงตัวเกินเหตุ	คำพูดที่ทำให้คนทรุดตัวได้ • 140
ตัวตน	เวลาที่ตัวตนของฉันสับสน • 144
ชนเข้ากับขีดจำกัด	การพบกับความเป็นไปได้อื่นๆ ของตัวเอง • 147
ซึ่กัลัว	ผู้คนที่ห้าวหาญในเชิงผลลัพธ์ • 150
แปลก	การที่เราเห็นตัวตนที่แท้จริงได้ • 152
รอดตาย	ไม่มีใครทนอยู่ในสภาพที่เยี่ยมได้ตลอดเวลา • 158
สร้างสรรค์	ความเกี่ยวพันที่ใกล้ชิด ระหว่างแรงบันดาลใจกับพลังงาน • 164
วิ่งวนอยู่ในวงล้อ	วันพิเศษเกิดขึ้นได้ เพราะความซ้าซากจำเจในชีวิต • 166
น่าชื่นชม	สิ่งที่ทำให้เรารู้สึกมีศักดิ์ศรี • 168

Radio Record : คำพูดที่ช่วยเยียวยาฉัน • 173

Lyrics : คำในเพลงที่ซึมผ่านหัวใจ • 205

เกี่ยวกับผู้เขียน • 235

บทที่

01

ภาษาในความสัมพันธ์

“ถ้าอยากให้ตรงกับความถี่ ก็ต้องทำให้ตรงจังหวะ”

From the radio

ความหมายของคำว่าเวฟคือคลื่น “หากเราเจาะลึกลงไปในทุกสรรพสิ่ง ไม่ว่าสิ่งใดก็ล้วนเป็นคลื่นทั้งสิ้น” ตอนฟังประโยคนี้ตัวฉันผู้ไม่ได้มีความรู้ทางวิทยาศาสตร์ระดับลึกรู้สึกตื่นเต้นมาก “เอ๊ะ ถ้าอย่างนั้นการมีอยู่ของพวกเราก็เป็นคลื่นด้วยสินะ!” จึงพูดได้ว่าการสื่อสารระหว่างกันคือ “การเข้ารหัสของฉันกับเขาถูกต้องตรงกันพอดี เป็นความถี่ที่ตรงกัน” ฉันคิดว่าสิ่งที่เรียกว่าความสัมพันธ์เป็นการพบกันของคลื่น และการที่คลื่นความถี่ของแต่ละฝ่ายตรงกัน ยิ่งทำให้เรารู้สึกเหมือนอยากเดินไปบนถนนที่ทอดยาวกับเขาคนนั้นไปนานๆ

ชอบ รัก

ลักษณะอารมณ์ของเรา ที่มีต่ออีกฝ่าย

มีหลากหลายความรู้สึกที่ชวนให้เราสับสน ไม่มีเส้นแบ่งเขตไว้อย่างชัดเจน หนึ่งในนั้นคือความรู้สึกชอบกับความรู้สึกรัก มีหลายกรณีที่เรารู้สึกเจือปนตายัวแค่ความรู้สึกชอบ ไม่ใช่ความรู้สึกรักเด็ดขาด แต่เพราะความรักส่วนใหญ่ออกมาขึ้นจาก 'ความชอบ' จึงไม่อาจมองข้ามประเด็นนี้ได้

หลายคนเชื่อว่าความรักคือระดับอารมณ์ของความชอบ ทว่าตั้งแต่เมื่อไรไม่รู้ที่ฉันกลับมองว่าอารมณ์ของสองความรู้สึกนี้แตกต่างกันไม่มาก จนแทบจะแยกไม่ออก ถ้าพูดให้ชัดเจนคือ ความรู้สึก 'ชอบ' เคลือบไปด้วยความยินดีมากกว่า มีหลายวิธีช่วยให้เราพิสูจน์ว่า ความรู้สึกชอบนั้นใช่ความรักหรือไม่ เพราะแม้ความรู้สึกชอบกับความรู้สึกรักจะนำยินดีเหมือนกัน แต่ถ้าในยามพลัดพรากรู้สึกอยากเจอจนแทบทนไม่ไหว มีความเป็นไปได้สูงที่ความรู้สึกนั้นจะเป็นความรัก

‘ความคิดถึง’ เป็นหนึ่งในลักษณะพิเศษของความรัก ระหว่างคนรักกัน ความคิดถึงนี้เป็นสิ่งที่รู้สึกได้ยามอยู่ในสถานที่อ้างว้าง พุดอีกแง่ก็คือหัวใจรู้สึกวาดหวังว่าที่แห่งนั้น จะถูกเติมเต็มด้วยอีกฝ่าย การที่คนเราไม่อาจครอบครองบุคคลได้ แต่หัวใจสุดแสนจะชอบกลอยากครอบครองเอาไว้ นั่นละ คือความรัก

ส่วนความรู้สึก ‘ชอบ’ เป็นไปในทางตรงข้าม คือไม่มีเงื่อนไขใด ยามเรามองคนที่แอบรักเพียงข้างเดียว มุมหนึ่งของหัวใจอาจเจ็บจี๊ดขึ้นมา แต่กับคนที่เราแอบชอบจะไม่ใช่แบบนั้น ความรู้สึกที่ดำเนินไปอย่างปลอดภัยไปรุ่งสบายใจ เหมือนการซักผ้าในวันแดดจัดนั่นละ คือความรู้สึกที่เรามีต่อ ‘คนที่ชอบ’

เราอาจมีคนที่รักแค่เพียงคนเดียว (ถ้าไม่ใช่พวกคาสโนวา) แต่อาจมีคนที่ชอบได้มากมาย ความแตกต่างนี้อาจเป็นต้นเหตุแห่งความเข้าใจผิดให้คิดว่า ‘ความชอบ’ พิเศษน้อยกว่า ‘ความรัก’

เราเห็นคุณค่าของความรู้สึก ‘ชอบ’ ได้จากชีวิตประจำวันทั่วไปและจากความเป็นจริงเสมอ ถ้าลองนึกดูให้ดีว่าเราพูดว่า “ชอบ” ออกมาตอนไหนบ้าง ก็จะเข้าใจที่ฉันพูดไป เวลานั้นอยู่ในสวนสาธารณะกับเพื่อนยามสายลมที่ทำให้อารมณ์ดีพัดผ่านมา ขณะนั่งพูดคุยกันในคาเฟ่ที่ถูกใจ เราก็มักหลุดปากออกมาบ่อยๆ ว่า

“ชอบ!”

หากความรักทำให้เรารู้สึกเบาหวิว สิ้นคลอนแล้วทั้งดั่ง
อย่างไม่รู้จุดสิ้นสุด ความชอบก็คือความรู้สึกปลอดภัยที่ช่วย
คลี่คลายความกังวลใจให้แก่ร่างกายและจิตใจ

ไม่จำเป็นต้องใส่เครื่องหมายมากกว่าหรือน้อยกว่าให้
แก่ความรู้สึกชอบกับความรู้สึกรัก เพราะทั้งสองความรู้สึกนี้
ใกล้เคียงกันและช่วยสร้างโลกอีกใบให้สมบูรณ์แบบขึ้น ขอเพียง
อย่าลืมว่า ความรู้สึก 'ชอบ' ทำให้ชีวิตของเรากระชุ่มกระชวย
ขึ้นมากแค่ไหน

ความผิดหวัง

พวกเราทุกคน
เป็นมนุษย์ที่ไม่สมบูรณ์แบบ

“หวังว่าพวกเราจะเป็นความสัมพันธ์ที่ไม่หวาดกลัวว่า
จะทำให้กันและกันผิดหวัง”

นี่เป็นคำพูดที่ฉันเคยกล่าวระหว่างเริ่มต้นรายการวิทยุ โดยไม่รู้ตัว นักเขียนอีแซตบียอลน่าจะประทับใจคำพูดนี้มาก เลยนำมาโพสต์ไว้ในโซเชียลมีเดียของรายการวิทยุ เนื่องจากเป็นถ้อยคำที่เปิดเผยความโลภของตัวเองที่อยากสานความสัมพันธ์กับผู้ฟังอย่างลึกซึ้ง พอได้ยินแล้วฉันก็ตกใจอยู่ไม่น้อย ตัวฉัน ไม่สิ เราทุกคนต่างมีความสามารถในการเข้าถึงคน รวมถึงความสามารถในการรับรู้ว่าควรมีตัวตนเหมือน ‘พระจันทร์’ เวลาอยู่กับคนที่ไม่ได้สนิทมาก กล่าวคือรู้ว่าไม่ควรแสดงแง่มุมที่ทำให้อีกฝ่ายรู้สึกลำบากใจออกมา การเสแสร้ง มนุษย์สัมพันธ์ และมารยาท แตกต่างกันแค่คืบเดียวเท่านั้น ฉันเป็นคนเข้าถึงคนได้ดี เป็นพวกเอกซ์โทรเวิร์ด จึงรู้ว่าแท้จริงแล้วเรื่องมนุษย์สัมพันธ์สำหรับคนที่ดูเข้าถึงคนเก่งนั้น

เป็นเรื่องยากพอๆ กับการเดินบนแผ่นน้ำแข็งบางๆ การที่พวกเขาดูไร้เรื่งก็เพราะไม่อาจทนต่อบรรยากาศหนาวจัดและไม่คุ้นเคยได้ เลยพยายามทำตัวตลกๆ ตั้งแต่ครั้งแรกที่เจอกัน

ในความคิดเห็นของฉัน คำว่า 'คนไม่สมบูรณ์แบบ' เป็นเพียงคำพูดในเชิงเปรียบเทียบ ถ้าฉันตัดทุกความสัมพันธ์ออกไป เหลือเพียงตัวเองก็จะกลายเป็นคนสมบูรณ์แบบ เป็นคนที่รักษาความสมดุลได้อย่างสมบูรณ์แบบ มีส่วนที่ดีพอๆ กับส่วนที่ไม่ดี อาจมีส่วนที่ดูเวิ้งว้าง แต่ก็มีส่วนที่ถ่ายทอดความรู้สึกและทัศนคติในแบบฉบับของตัวเองได้มาชดเชย ขณะที่ฝั่งหนึ่งเป็นคนดีอ้วน ไม่ได้ความ มุทะลุ อีกฝั่งก็เป็นคนใจกว้างลุ่มลึก เทียบเท่ากับความมุทะลุนั้น ทำให้พอจะเก็บเกี่ยวบางสิ่งบางอย่างเอาไว้ได้ ข้อดีและข้อเสียส่วนใหญ่ของมนุษย์เราก่อรูปร่างขึ้นมาแบบนั้นละ จึงไม่มีใครแยกมันออกจากกันได้ เหมือนความละเอียดอ่อนกับความประณีต ความซ้ากับความเฉื่อย

พวกเราที่มีเอกลักษณ์เป็นของตัวเองเช่นนี้ ไม่มีทางสมบูรณ์แบบสำหรับทุกคนได้ เหมือนที่ไม่มีจิ๊กซอว์พิเศษใดต่อได้ในทุกตำแหน่ง แต่เพราะความสามารถในการเข้าสังคมซึ่งถูกปลูกฝังมาโดยตลอดทำให้เราหลงลืมความจริงนี้ไป ดังนั้นพอได้เห็นท่าทางหลุดออกจากกรอบของใครก็ตาม ก็จะพานรู้สึกผิดหวังขึ้นมา

คำว่าผิดหวังมีความหมายว่า “สิ่งที่หวังไว้ไม่เป็นไปตามใจ เลย์รู้สึกใจเสีย” สิ่งที่เราควรพิจารณาให้ดี ณ จุดนี้คือ ‘สิ่งที่หวัง’ ไม่ใช่ ‘ผิดหวัง’ ความผิดหวังไม่ใช่อารมณ์ที่เกิดขึ้นจากอีกฝ่าย แต่เริ่มต้นจากตัวเราที่วาดหวังและเฝ้าฝันคาดเดาแล้วด่วนสรุปเอง เหมือนที่ฉันพูดไว้ก่อนหน้านี้ว่า พวกเราต่างมีเอกลักษณ์เป็นของตัวเอง จึงไม่มีใครสมบูรณ์แบบ ทว่าสายตาที่เราจับจ้องผู้อื่นก็เป็นแบบนั้น เรามองอีกฝ่ายผ่านสายตาของตัวเอง ซึ่งถูกหลอมรวมมาจากนิสัยที่มีติดตัวมาตั้งแต่เกิด ทัศนคติ ประสบการณ์ของตัวเอง ฯลฯ

ใน ‘ความคาดหวัง’ ไม่มีอะไรที่ผิดเลย การประเมินส่วนที่มองไม่เห็นของผู้อื่นถือเป็นสิทธิส่วนบุคคลและความโรแมนติกของมนุษย์ ถ้าไม่มีส่วนนั้นอยู่ เราจะเห็นอกเห็นใจหรือตกหลุมรักกันได้อย่างไร

ถ้าอย่างนั้นความหมายที่ตรงข้ามกับคำว่า ‘ความคาดหวัง’ คืออะไรล่ะ น่าจะเป็น ‘ความเข้าใจผิด’ กับ ‘อคติ’ อารมณ์ทั้งสองฝั่งเริ่มต้นขึ้นจากมุมมองส่วนบุคคลต่างกันแต่ความคาดหวังมีความรักพัวพันในจุดเริ่มต้น ส่วนความเข้าใจผิดกับอคติเกี่ยวพันกับอารมณ์ตรงข้าม บางครั้งความคาดหวังก่อให้เกิดความผิดหวัง ส่วนความเข้าใจผิดและอคติก็อาจกลับกลายเป็นน้ำใจไม่ตรีได้ สำหรับความสัมพันธ์ที่ผูกพันกันมายาวนาน มีทั้ง ‘ความรัก’ และ ‘อคติ’ ปนเปสลับกันไปมาเป็นเรื่องปกติ

สิ่งที่ฉันอยากบอกผู้คนที่อยากคบกันไปนานๆ น่าจะเป็นคำพูดนั้น หวังว่าพวกเราจะเป็นความสัมพันธ์ที่ไม่หวาดกลัวว่าจะทำให้กันและกันผิดหวัง ถ้าพูดให้ดูจริงจังขึ้นอีกนิดก็คือมีความเป็นไปได้สูงที่ฉันอาจทำให้เธอผิดหวัง แต่พวกเราอย่าถามหาเรื่องปกติดังกล่าวเลย...

พวกเราไม่อาจได้รับความรักจากทุกคนผ่านตัวตนที่แท้จริงได้ แต่ฉันเชื่อว่าความสัมพันธ์กับคนจำนวนน้อยนิดที่ยอมรับตัวตนของเราได้เป็นสิ่งซึ่งเกิดขึ้นได้แน่นอน ตัวฉันเองก็ไม่มี ความมั่นใจที่จะสนิทกับใครโดยไม่ทำให้อีกฝ่ายผิดหวังเลยสักครั้ง ดังนั้นโปรดอย่ากลัวความผิดหวัง เพื่อที่เราและเขาจะพูดคุยกันได้อย่างสบายใจจริงๆ

การรับความเกลียดชัง

รับความเกลียดชังแค่พอประมาณ

แต่รับความรักให้เต็มที่

หนังสือ *The Courage To Be Disliked*¹ เคยฮิตมากในปีหนึ่ง เป็นหนังสือที่แค่ได้ยินชื่อก็ปลุกใจผู้คนได้โดยไม่ต้องอ่านเนื้อหา คนทั้งหลายหลงใหลการรวมกันระหว่างคำศัพท์ ‘กล้า’ กับ ‘เกลียด’ พอเห็นแบบนี้แล้ว ฉันอดนึกไม่ได้ว่าการรับความเกลียดชังมีความหมายเช่นไรต่อผู้คน

สำหรับคนที่ไม่เคยถูกใครเกลียดมาก่อนเลย เวลาดำเนินชีวิตร่วมกับผู้คน น่าจะรู้สึกอกสั่นขวัญแขวนไม่น้อย คนที่ไม่เคยถูกใครเกลียดเลยน่าจะจะไม่ปลอดภัยเท่าไร แต่ถ้ามีคำนิยามว่าร้ายเลิศตลอดออกมาบ้างอาจถือเป็นโชคดีกว่า เพราะไม่ว่าจะคบกับใคร ถ้าทุกอย่างดำเนินไปด้วยดีเสมอ ก็เท่ากับว่าคนคนนั้นไม่ได้มีตัวตนอยู่จริง ๆ อย่างที่รู้กันดี ความเกลียดชังเปรียบเสมือนการกลืนกับข้าวรสชาติแย่ที่แม่เอามาวางไว้ให้ตอนเด็ก แล้วบอกให้กินเข้าไป

¹ ต้นฉบับภาษาญี่ปุ่นชื่อ *嫌われる勇氣* และมีฉบับแปลภาษาไทยชื่อ *กล้าที่จะถูกเกลียด* โดยสำนักพิมพ์วีเลิร์น

เวลาเราถูกคนสองสามคนจากสิบคนเกลียด จะไม่เห็นว่าเป็นปัญหาร้ายแรง แต่ถ้าข้ามไปที่หลักร้อยคน พันคน ก็จะต้องกลัวขึ้น ทั้งที่อัตราส่วนเท่ากัน ทั้งนี้เพราะสิ่งที่หัวใจตีค่าเป็นตัวเลขคือความเกลียดชัง ยิ่งมนุษย์เรามีชีวิตต่อไปเรื่อยๆ ก็จะได้พบเจอผู้คนเพิ่มขึ้น บางช่วงเราจำเป็นต้องตัดสินใจเลือก หมายถึง 'ไม่ว่าจะอย่างไรก็ต้องใช้ชีวิตไปตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น' ฉันรู้สึกแบบนี้มากขึ้นนับตั้งแต่เป็นผู้ดำเนินรายการออกอากาศ นับตั้งแต่เริ่มต้นทำงานที่จะต้องถูกประเมินทั้งในแง่ดีและไม่ดีอย่างเลี่ยงไม่ได้ ฉันตัดสินใจกำหนดทิศทางของตัวเองเอาไว้อย่างชัดเจน กล่าวคือพยายามรับความเกลียดชังพอประมาณ และรับความรักให้เต็มที่

พอมาลองคิดดู อารมณ์แง่ลบที่คนไม่รู้จักกันมีต่อฉัน นับเป็นเรื่องปกติธรรมดา คนเราจ้องมองกันและกันผ่านมุมมองของตัวเอง หากเราอยากเป็นบุคคลในอุดมคติสำหรับทุกคน ก็อาจกลายเป็นจุดเริ่มต้นของนรก แต่หากเราใช้ชีวิตไปตามสถานการณ์ ผู้คนที่ถูกคัดกรองผ่านตะแกรงนั้น ก็จะกลายเป็นคนที่มีค่าดังพงทองคำสำหรับเรา

เหตุผลที่ฉันใฝ่ฝันอยากเป็นดีเจรายการวิทยุ เพราะคิดว่าวิทยุน่าจะเปิดเผยตัวตนของฉันและถ่ายทอดสิ่งที่ต้องการบอกได้อย่างเป็นธรรมชาติมากกว่ากล้อง อาจมีคนฟังแล้วหมุนเปลี่ยนคลื่นไปไม่น้อย แต่ก็มีผู้ฟังที่อยู่ด้วยกันเสมอ แม้จะ

เห็นตัวตนไม่สมบูรณ์แบบของฉัน ก็ยังช่วยหัวเราะเคียงข้างกัน
ที่ที่ฉันได้เป็นตัวเองขณะออกอากาศไปด้วยจึงมีแค่วิทยุเท่านั้น

“รับความเกลียดแค้นพอประมาณ แต่รับความรักให้เต็มที
กันเถอะ” เป็นจุดยืนที่ฉันอยากแนะนำให้ใครก็ตามที่ไม่ได้
กล้าพอจะถูกเกลียดลงนำไปปรับใช้ดู

คนที่ดีต่อความรัก

From the radio

ไม่ใช่ว่าเขาเป็นคนดี แต่คือความรู้สึกที่ภาพของฉันซึ่ง
สะท้อนอยู่ในแววตาของเขาเป็นคนที่ดีมากต่างหากละ ความ
รู้สึกในตอนนั้นท่วมท้นออกมา ตัวฉันเองที่เป็นแบบนั้น
รู้สึกเปี่ยมล้นไปหมด มีคนที่ทำให้ฉันรู้สึกว่าตัวเองเป็นคนดี
เพียงแค่อยู่ด้วยกัน ช่วงเวลานั้นฉันตระหนักได้ว่า “คนนี้รักฉัน
สินะ” หรือไม่ก็ “เขาเป็นคนที่ดีสำหรับฉันสินะ”

Plus Comment

กระจกของห้างสรรพสินค้าถูกเรียกกันว่า ‘กระจกเวทมนตร์’ เหมือนแอปพลิเคชันถ่ายรูป ไม่แน่ใจว่าใช้เทคนิคใด แต่ปรับหุ่นให้ดูสมส่วนขึ้นได้ จนรู้สึกอารมณ์ดีมาก แม้จะรู้ว่ากระจกที่เห็นเป็นแบบนั้น เราก็ยังยอมยื่นการตอกมาจ่ายเงินค่าเสื้อผ้าที่สวมอยู่ง่าย ๆ ในทางกลับกัน ที่เคาน์เตอร์เครื่องสำอางจะมี ‘กระจกแห่งความจริง’ ตั้งอยู่ ตัวฉันที่ปกติทาแค่ครีมกันแดดโทนอัส² และเวลาอยู่บ้านก็ไม่ค่อยส่องกระจกเท่าไร แต่พอมายืนอยู่หน้ากระจกบานนี้ จะรู้สึกกดดันราวกับว่ายังมีเครื่องสำอางที่ตัวเองต้องการอีกมากมาย ทั้งที่ตอนส่องกระจกก่อนออกจากบ้านก็ยังดูไม่เป็นอะไรนี่นา แต่ครั้งส่องกระจกของเคาน์เตอร์เครื่องสำอาง กลับรู้สึกว่ารูขุมขนของตัวเองดูกว้างมาก ควรซื้ออะไรไปปกปิดสักหน่อย

คนเราก็แบบนี้ละ ไม่อาจเผชิญหน้ากับตัวเองได้เองตรง ๆ การยืนยันทำได้แค่ผ่านภาพที่สะท้อนอยู่ในกระจก การจะรู้ว่ารูปร่างแท้จริงของเราเป็นอย่างไร ต่อให้ตายไปก็ไม่มีวัน

² ครีมกันแดดที่ช่วยเตรียมผิวและปรับสีผิวให้สว่างขึ้นอีกระดับ

รู้ได้ ช่างเป็นความจริงที่สุดแสนจะแปลกพิลึก สิ่งนี้ไม่ใช่แค่เรื่องรูปลักษณ์ภายนอกเท่านั้น จิตใจของเราซึ่งเปลี่ยนแปลงได้ในทุกช่วงขณะก็เช่นกัน หากมีคนที่ทำให้เรามองเห็นภาพลักษณ์ไร้ที่ติและกระฉ่างชัด ก็อาจมีคนที่ทำให้เรามองเห็นภาพลักษณ์งุ่มง่ามเงอะงะของตัวเองเท่านั้นเช่นกัน คนที่ดีต่อความรัก เวลาอยู่กับคนแบบนี้ เราจะเผยภาพลักษณ์ที่ใช้ได้ และเป็นผู้ใหญ่ที่สุดของตัวเองออกมา มนุษย์เราไม่มีทางเป็นคนสมบูรณ์แบบกับทุกคนได้ และยากที่จะอธิบายตัวตนที่เป็นอยู่ได้อย่างครบถ้วน เพราะทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์และบุคคล ทำให้รายละเอียดซับซ้อนแตกต่างกัน

สำหรับคนที่ชอบวิจารณ์ภาพลักษณ์ที่ยังไม่ดีพอของเรา อยู่ตลอดเวลา อย่าไปให้คำว่า “เขาอาจช่วยทำให้เราพัฒนาตัวเองขึ้นได้” แนนอนว่าความยอดเยี่ยมและความโดดเด่นบางอย่างของเราจำเป็นต้องอาศัยสายตาคนอื่นช่วยมอง ซึ่งยิ่งเรามองภาพดังกล่าว ก็จะมีเชื่อมั่นว่าตัวเองเป็นคนแบบนั้น ความสัมพันธ์เช่นนี้จะกระตุ้นพลังซีเนอริจี³ ให้ท่วมท้นขึ้น หากตอนนี้เรายังรู้สึกไม่คุ้นชินกับภาพลักษณ์สวยสดงดงาม ลองนึกถึงกระจกทั้งหลายที่อยู่รอบๆ ตัวดูว่า ตอนยืนอยู่เบื้องหน้ากระจกบานใดแล้วตัวเองดูใช้ได้ดีที่สุด

³ หมายถึง การทำงานร่วมกัน หรือการประสานกำลังกัน

จุดเส้น

ระยะห่างระหว่างฉันกับเขา

เวลาารู้สึกไม่สบายใจกับใครเล็กน้อย การพูดออกไปตรงๆ หรือแสดงออกชัดเจนเรียกว่าเป็นการ 'ขีดเส้น' ทว่าอารมณ์ที่ติดตามมาโดยอัตโนมัติหลังจากแสดงความรู้สึกออกไปกลับกลายเป็นความเสียใจ ทุกคนรู้ดีแก่ใจ คนที่กำปากกาเตรียมขีดเส้นเลยมักลังเล เนื่องจากเป็นการกระทำที่ขาดความเห็นอกเห็นใจ

สำหรับตัวฉัน ต่อให้เราสนิทสนมกันแค่ไหน ก็ยังคงต้องมีระยะที่ควรเว้นว่างต่อกันเล็กน้อย ไม่สิ ยิ่งสนิทยิ่งคิดว่าจำเป็นมาก ทุกครั้งเวลาพูดว่าคนเราต่อให้สนิทกันแค่ไหนก็ต้องมีระยะห่าง ฉันจะพยายามอธิบายอย่างละเอียดเพราะการใช้คำว่า 'เว้นระยะ' อาจไม่ตรงกับเจตนาเล็กๆ หากต้องพูดให้ชัดเจนก็น่าจะประมาณนี้

“ยิ่งเป็นคนสำคัญยิ่งต้องเฝ้ามองให้ดี ต้องหมั่นสังเกตให้ละเอียดรอบคอบ ถ้าตั้งใจจะมองอะไรบางอย่างให้ชัด เรา

อาจต้องถอยห่างออกมาอย่างน้อยหนึ่งก้าว หัวใจของคนเราก็เช่นกัน ช่วงเวลาที่คิดว่ารู้ดี ความสัมพันธ์ก็อาจเป็นคอมพิวเตอร์ที่ไม่ได้ติดตั้ง V3⁴

หากการจะอธิบายแบบนี้ที่ละคน ๆ ค่อนข้างยืดเยื้อเกินไปสำหรับใครก็ตามที่ฉันคิดว่าเขาเป็นคนสำคัญ เมื่อถึงเวลาต้อง 'ขีดเส้น' ฉันจะอธิบายอย่างตั้งใจ ซึ่งถ้าอีกฝ่ายเข้าใจตรงกัน เขาก็จะรู้สึกเห็นด้วย

คำว่าขีดเส้นไม่ต่างจากคำว่า 'วาดรูป' หากเราลากเส้นห้าเส้นก็อาจกลายเป็นรูปดวงดาว พุดอีกแง่ก็คือเป็นการกระทำที่พยายามชี้แจงว่า “ฉันเป็นคนแบบนี้ละ” นี่ละ ความหมายการขีดเส้นของฉัน ลองนึกถึงภาพแผนที่ดูสิ ประเทศทั้งหลายถูกแบ่งด้วยเส้นที่ขีดคดเคี้ยวไปมา ทว่าเส้นกั้นพรมแดนพวกนี้ไม่ได้มีความหมายว่าความสัมพันธ์ระหว่างกันถูกคว่ำบาตร ยกตัวอย่างในกรณีของยุโรปที่มีการร่างขอบเขตเพื่อการเอาใจใส่ ปกป้อง และยอมรับความแตกต่างทั้งหลายระหว่างกัน เช่น เรื่องกฎหมาย ขนบธรรมเนียมในแต่ละประเทศ ฯลฯ

รูปร่างหัวใจของมนุษย์เราไม่มีใครเหมือนกันเลย เปรียบดังดวงดาวมากมายบนท้องฟ้าซึ่งไม่อาจนับได้ครบถ้วน ดังนั้นการไม่ขีดเส้นเลยก็อาจคล้ายกับการมีชีวิตอยู่เหมือน

⁴ซอฟต์แวร์แอนติไวรัสของบริษัท AhnLab

สัตว์ประหลาดของเหลวไร้รูปทรง เมื่อฉันขีดเส้นเอาไว้แล้ว ยามใครพบเจอตัวตนที่อ่อนแอ เว้าแหว่ง เปราะบาง และ บกพร่องของฉัน ก็เท่ากับสารภาพออกไปตามตรงว่า “ฉัน ก็มีมุมที่เป็นแบบนี้ละ” กลับกัน ถ้ามีส่วนที่ดีหรือใจกว้างกว่าคนอื่น ฉันก็เปิดเผยออกมาได้แบบสบายๆ นอกจากนี้ บางความสัมพันธ์ก็ยังช่วยให้ฉันรู้ขอบเขตที่แม้กระทั่งตัวเอง ก็ไม่รู้อีกด้วย พวกเราขยายขอบเขตระหว่างกัน และรู้จัก ตัวเองเพิ่มขึ้น

ทว่าเมื่อใช้ชีวิตไปเรื่อย ๆ ฉันกลับได้เจอคนที่ไม่จำเป็นต้องขีดเส้นต่อกันด้วย พวกเขาจะทุ่มเทเวลากับความพยายาม หมั่นสังเกตตัวฉัน วาดรสนิยมกับความชอบของฉัน ขึ้นมาด้วยเส้นประ เวลาที่ภาพร่างนั้นไม่ต่างจากความจริง ของฉันเท่าไร ฉันก็มักเตรียมพร้อมสุดกำลัง เพราะรู้ดีว่านี่เป็น เรื่องที่มีค่ามาก หากได้พบคนประเภทนี้ฉันก็จะทุ่มเทร่างภาพ ของอีกฝ่ายด้วยเส้นประขึ้นมาเช่นกัน “ส่วนนี้น่าจะอ่อนไหว มาก” “ส่วนนี้ดูน่าสนใจ” ซึ่งรูปร่างของคนที่ถูกวาดขึ้นมา ด้วยวิธีดังกล่าวจำเป็นต้องสังเกตอย่างสม่ำเสมอ เพราะ อาจเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา กระบวนการแสนละเอียดลออนี้ หากต้องสรุปเป็นถ้อยคำ ก็อาจแทนค่าได้ด้วยคำว่า ‘เอาใจใส่’ ช่องว่างที่อยู่ระหว่างฉันกับอีกฝ่ายนั้นมีไว้เพื่อเฝ้ามองกัน และกันให้ดี

การปรับตัวต่อความต่างของเวลา

โลกของหัวใจแต่ละคนแตกต่างกัน

เราสัมผัสประสบการณ์การมีอายุเพิ่มขึ้นผ่านร่างกาย แต่การเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจนที่สุดคือการปรับตัวต่อความต่างของเวลา มีช่วงหนึ่งฉันเคยสงสัยว่า ทำไมถึงต้องมีคำว่า การปรับตัวต่อความต่างของเวลาด้วย ถ้านอนน้อย ก็แค่เข้านอนให้เร็วขึ้น นี่ละ นาฬิกาของร่างกาย ทว่าฉันจำไม่ได้แล้วว่า ตั้งแต่เมื่อไหร่ที่แม่จะกินยาช่วยให้นอนหลับเพื่อปรับเวลาชีวิตให้เป็นปกติ แต่ครั้งถึงเวลาเข้านอนตามเวลาในประเทศเกาหลี ของฉัน หัวก็จะเริ่มรู้สึกชะงักงัน พร้อมกับตระหนักว่าร่างกาย ไม่อาจขยับเขยื้อนได้ตามใจชอบอีกต่อไป

อารมณ์ของคนเราเองก็มีความต่างของเวลาเช่นกัน หากมีคนที่คุณรักตั้งแต่แรกเห็นได้อย่างง่ายดาย ก็มีคนที่ใช้เวลายาวนานกว่าจะรู้สึกอุ่นใจจนเอ่ยคำว่า ‘รัก’ ออกมาได้เช่นกัน ดังนั้นในความรักจึงมีคำว่าจังหวะเวลาอยู่ด้วย คนที่รู้ตัวช้าในจังหวะเวลานั้นต้องทนเสียดายตลอดไป เพราะ

กว่าจะเข้าใจอีกฝ่ายและปรับอารมณ์จนตรงกันได้ หัวใจของอีกฝ่ายก็โบยบินจากไปแล้ว ในเวลานั้นต่อให้วิ่งเร่งร้อนตามไป เธอหรือเขาก็ไม่อยู่ที่นั่นราวกับระเหยหายไปแล้ว เนื่องจากความรักคืออารมณ์ที่เราฝืนใจยอมรับไม่ได้ และไม่อาจเริ่มต้นความสัมพันธ์อย่างใจร้อนได้ ดังนั้นการพบกันท่ามกลางความต่างของเวลาที่ตรงกัน จึงถือเป็นหนึ่งในปาริหารีย์แห่งความรัก

และไม่ใช่ว่าแค่ช่วงเวลาแห่งการตกหลุมรักเท่านั้น ตอนเลิกกันก็เป็นเช่นนั้น ตัวฉันเองเคยติดอยู่ในห้วงเวลาที่ยังคงรัก แต่หัวใจของอีกฝ่ายหมดรักแล้ว และมีบางครั้งที่เราตรงกันข้าม รู้สึกขอโทษที่หัวใจของตัวเองจิตจางลงโดยไม่รู้ตัว ไม่อาจปฏิเสธได้เลยว่าความต่างของเวลานี้ละ เป็นที่มาของเนื้อเพลงที่ฉันเขียน

ต่อให้พูดคำคำเดียวกัน
ก็อาจถ่ายทอดอารมณ์คนละแบบ
และอาจถูกเข้าใจผิดได้
เวลาที่เรารู้สึกคำพูดไหน
ใช้คำใดในสถานการณ์หนึ่งบ่อย ๆ
มักสะท้อนให้เห็นว่า
ชีวิตในตอนนั้นของเรากำลังเป็นแบบใด

หมวดความเรียง

ISBN 978-616-18-6676-1

Cover Illustration & Design
© by urbook

335 บาท